ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੈ ?

(Is Jesus God ?)

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇਇਹੋ ਜਿਹੇ ਵਿਅੱਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਚੰਬ ਕੀ ਖਿੱਚ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸੱਦਾ ਆਕਰਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਜਾਵੇ ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਕਸ਼ੀਅਤ ਜਾਂ ਬੁਧੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖਿੱਚ ਕਾ ਕਾਰਣ ਹੋਵੇ । ਬਸ ਕੁਝ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਹੀ 2000 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ।

ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਫ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਤੇ ਸੁਣਦੇ ਸਨ । ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਥੇਰੇ ਮਹਾਨ ਲੋਕ ਇਤਹਾਸ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਧੁੰਬਲਾ ਗਏ ਹਨ, ਨਾਸਰਥ ਦਾ ਯਿਸ਼ੂ ਅੱਜ ਵੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਮੀਡਿਆ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਕੇਂਦਰ ਹੈ । ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋ ਬਹੁਤੇ ਵਿਵਾਦ ਉਹਨਾ ਦਾਵਿਆਂ ਤੇ ਹਨ ਜੋ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀਤੇ । ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗਲੀਲ ਪਿੰਡ ਦਾ ਤਰਖਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਯਿਸ਼ੂ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰੋ । ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਅੱਸੀਂ ਬਹੱਤ ਮਹੱਤਵ ਰਖੱਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਉਹ ਹੈ । ਏਹੇ ਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕਾਵਿਆਂ ਨੇ ਸਬ ਸੁਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ।

ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕਾਵਿਆਂ ਕਰਕੇ ਰੋਮੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਸਮਝਣ ਲਗ ਪਏ । ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਹਰਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਅਗਲੀ 20 ਸਦੀਆਂ ਲਈ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ । ਹੋਰ ਨੇਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਛਾਪ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਜਿਵੇਂ ਨਾਮਰਥ ਦੇ ਇੱਕ ਅਨਜਾਣ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਛੱਡੀ।

ਯਿਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਨਰਾਲਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ? ਕੀ ਉਹ ਬਸ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਨਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਵੱਧ ?

ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਟੁੰਬ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯਿਸ਼ੂ ਕੌਣ ਸਨ । ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਸਿਕਸ਼ਨ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਊਹ ਦੁੰਨਿਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਡੇ ਧਰਮ ਦਾ ਆਗੂ ਸੀ । ਪਰ ਬਥੇਰੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸੀ । ਮਸੀਹੀ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗਵਾਹੀਆਂ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ । ਸੋ ਅਸਲੀ ਯਿਸ਼ੂ ਕੌਣ ਹੈ ? ਆਉ ਅਸੀਂ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁੰਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਵਾਦੀ ਮਨੁੱਖ ਬਾਰੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਬਸ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਸਿਖਸ਼ਕ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ?

ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਸਿਖਸ਼ਕ ?

ਲਗਭਗ ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਅਧਿਆਪਕ ਸੀ । ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਜਬਰਦਸਤ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਨੇ ਵੀ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਜੋਜ਼ਫ ਕਲੋਸਨਰ ਜੋ ਯਹੂਦੀ ਬੁੱਧੀ ਜੀਵੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ 'ਜੀਜਸ ਆਫ ਨਾਜ਼ਰਥ' ਵਿੱਚ ਇੰਜ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ''ਇਹ ਗਲ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਤੇ ਸਹੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਸੀਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ .... ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ।''

ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਪਹਾੜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਸਿਖਿਆ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਬੰਦੇ ਨੇ ਕਹੀ ਹੋਵੇ । ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ''ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ'' ਆਖਦੇ ਹਾਂ, ਯਿਸ਼ੂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਾ ਹੀ ਨਤੀਜਾ ਹੈ । ਇਤਹਾਸਕਾਰ ਵਿਲ ਡੂਰਾਂਟ ਯਿਸ਼ੂ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਲੜਿਆ, ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਈਬੇਰੀਆ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ । ਉਹ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਦਾਸ ਹੋਵੇ - ਇਹ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ।

ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਯਿਸ਼ੂ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਾਲੀ ਸਿਖਿਆ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੀਤੇ ਦਾਵਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਕ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ । ਅਮਰੀਕੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪਤਰਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ । ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਥੋਸ਼ ਜੇਫ਼ਰਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀ ਜੀਵੀ ਸੀ, ਵਾਈਟ ਹਾਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ, ਇੱਕ ਬਲੇ ਡ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਟੱਠਾ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ । ਕੁੱਝ ਰਾਤਾਂ ਦੇਕੰਮ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਕਾਂਟ ਛਾਂਟ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ''ਦਾ ਫਲਾਸਫੀ ਆਫ ਜੀਜ਼ਸ ਆਫ ਨਾਸਰਥ'' । ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਾਕ ਜੋ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਅਲਾਹੀ ਸੁਭਾਵ ਬਾਰੇ ਦਸਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਂਟ ਛਾਂਟ ਕੇ ਜੇਫ਼ਰਸਨ ਇੱਕ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਤੇ ਨੈਤਿਕ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਹਾਸੇ ਵਾਲੀ ਗਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਡੈਕਲੇਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਪੈਂਡੰਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜੇਫ਼ਰਸਨ ਦੇ ਕੁੱਝ ਯਾਦਗਾਰ ਸ਼ਬਦ ਯਿਸ਼ੂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰਾਬਰ ਤੇ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਸਮਾਜਕ ਦਰਜੇ ਦੇ । ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿਧ ਲਿਖਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਚਿਆਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਲਈ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਤਾ ਵਲੋਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜੋ ਵਖਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ....।'' ਪਰ ਉਹੋ ਸਵਾਲ ਜੋ ਜੇਫ਼ਸਨ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ ਉਹ ਇਹ ਹੈ : ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਆਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨੈਤਿਕ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਮੰਤਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਧਰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕੇ । ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕੀ ਇਹ ਯਿਸ਼ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ।

ਵੱਡਾ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂ

ਕੀ ਯਿਸ਼ੂ ''ਵੱਡਾ ਧਾਰਮਕ ਅਗੁਵਾ'' ਅਖਵਾਉਣ ਦਾ ਹਕਦਾਰ ਹੈ ? ਹੈਰਾਨਗੀ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਕਦੇ ਧਾਰਮਕ ਅਗੁਵਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਉਹ ਕੱਦੇ ਵੀ ਧਾਰਮਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੇਵਕਾਈ ਵੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਮਕ ਦਾਇਰੇ ਤੋ ਬਾਹਰ ਹੋ ਕੇ ਕੀਤੀ ।

ਜਦੋ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਦੂਜੇ ਮਹਾਨ ਧਾਰਮਕ ਆਗੂਆਂ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਿਨੰਤਾ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ਰਵੀ ਜ਼ਿਕਰਯਾਸ, ਜੋ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਸੰਸਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪੱਲਿਆ ਅਤੇ ਦੁੰਨਿਆਂ ਦੇ ਧਰਮਾ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗਲ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਤੇ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰ ਹੈ ।

''ਅਸੀਂ ਭਾਵੇ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾਵੇ ਕਰ ਲਈਏ, ਇੱਕ ਸਚਾਈ ਰੁੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ । ਉਹ ਸਿਰਸ਼ਕ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਮਹ ਵਖਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੀਖ ਉਤਰ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਉਣ ਦੀ ਰਾਹ । ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਵੱਲ ਮੁੜੇਦ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੀ ਸੁਣੇਦ ਹੋ । ਉਹ ਬੁੱਧ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛਡਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਮੁਹੱਮਦ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਖੁਬਸੂਰਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ ਯਿਸ਼ੂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਤੇ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਚਾਰ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਹੈ ।

ਰਵੀ ਜ਼ਰਗਇਆ ਦੀ ਗਲ ਦੀ ਸਫਾਈ ਅਸੀਂ ਸੰਮਾਂਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਯਿਸ਼ੂ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਣ ਪਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ''ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉ, ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਲੋ, ਮੇਰੀ ਸੁਣੇ ।'' ਅਤੇ ਯਿਸ਼ੂ ਇਹ ਗਲ ਵੀ ਸਾਫ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਰਮੁਖ ਮੰਤਵ ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੇਵਲ ਰਬ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਗੁਵੇ ਨੇ ਕਦੇ ਇਹ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ । ਪਰ ਕੇਵਲ ਏਹੋ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜੋ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਦੁਨਿਆਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਿਉ ਸਦਨ ਸਮਿੱਥ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, '' ਕੇਵਲ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਨ ਅੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਏਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 'ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ' ਪਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ? ਉਹ ਸਨ ਯਿਸ਼ ਤੇ ਬੁੱਧ । ਜੋ ਉੱਤੱਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਪਰੀਤ ਸਨ । ਬੁੱਧਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ – ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੋਵੇ

ਕੀ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣਾ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ?

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋ ਹੀ, ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਥੇਰੇ ਮਸੀਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਦੈਵਿਤ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਬਣ ਗਈ ਜੋ ਵੱਡੇ ਵਿਵਾਦ

ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣੀ । ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕੀ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਦੈਵਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਆਜਾਦ ਕੀਤਾ ?

ਕੁੱਝ ਵਿਦਵਾਨ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਇੱਕ ਪਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖਸ਼ਕ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਏ । ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਲੋਕ ਇਹੋ ਸੋਚਣਾ ਚਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ।ਜੋਨ ਡੋਮਿਨਿਕ ਕਰੋਸਾਨ ਅਤੇਦਾ ਜੀਜ਼ਸ ਸੈਮੀਨਾਰ ਉਹਨਾ ਵਿਚੋ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਗਲਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਾ ਪਾਵ ਇੰਚੀ ਕੋਡ ਵਰਗੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਇਹ ਬਹਿਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਦੀ ਦੈਵਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਨੀਯਮ ਬਣ ਗਈ ਸਨ ਗਵਾਹੀਆਂ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਦਸਦੀਆਂ ਹਨ । ਬਹੁਤੇ ਮਸੀਹੀ ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਮਾਚਾਰ ਭਰੋਸੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਲਾਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਥੋਂ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਨੰਣ ਵਾਲੇ ਭਾਰਤ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ।

ਪਰ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਿਕਸ਼ਕ ਤਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇ ਸ਼ਰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ । ਥੋਮਸ ਜੈਫ਼ਰਸਨ ਨੂੰ ਯਿਸ਼ੂ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਾਲੀ ਸਿਖਿਆ ਅਪਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਸਿਆ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਅਲਾਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਕਾਰਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਕਿ ਜੇ ਯਿਸ਼ੂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖਣਿਆਂ ਪਣ ਗਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਸ਼ਕਸਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ।

ਜੇ ਸੁਮਾਂਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਧਾਰਣ ਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਮੂਸਾ ਜਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਵਰਗੇ ਨਬੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਕੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕਾਵਿਆਂ ਦਾ ਸਭਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਸਵਾਲ ਅਕਰਸ਼ਨ ਯੋਗ ਹਨ :-

- ਕੀ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ?
- ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ''ਪਰਮੇਸ਼ਰ'' ਕੀ ਯਿਸ਼ੂ ਦਾ ਇਹ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਦਾ ਰਚੇਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਬਰਾਨੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ?

ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੱਤੀ 20:48 ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਏ, ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ?

ਯਿਸ਼ੂ ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਤੋ ਪਹਿਲਾ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਦਿ ਕਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਵਸਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ।ਪਰ ਫਿਲਪੀਯੋ 2:6-1 ਇਹ ਦਸਦ ਹਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੰਚ ਵਸਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਖ਼ੁੱਦੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਤੇ ਰੱਬੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਲਿਆ । ਇਹੋ ਵਾਕ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਜੀ ਉਠੱਣ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਮਹਿਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਹਰ ਇੱਕ ਘੁਟਨਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆ ਝੁਕੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ।''

ਸੋ ਯਿਸ਼ੂ ਦਾ ਕੀ ਭਾਵਸੀ ਜਦੋਂ ਊਹ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ ? ਰੂਸੀ ਹਕੂਮਤ ਵਾਲਾ ਇਸਰਾਈਲ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਇਖਤਿਆਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੂੰਰੀ ਭੂਮੀ ਹਕੂਮਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕੈਸਰ ਕਾ ਹੀ ਰਾਜ ਤੇ ਇਖਤਿਆਰ ਸੀ । ਕੈਸਰ ਦੀ ਇੱਕ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ । ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਦੰਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਨਿਤੀਆਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦੀਆ ਸਨ । ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੈਸਰ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਊਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਵ ਉੱਚ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਤੇ ਅਲਾਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ।

ਸੋ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਉਸ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਊਸ ਸਮੇ ' ਕੈਸਰ ਦਾ ਸੀ । ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਜਾਂ ਰੋਮੀ ਸਾਸ਼ਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੈ, ਪਰ ਯਿਸ਼ੂ ਤਾਂ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤੇ ਸਰਵ ਉਚ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬੋਲਿਆ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੀ । ਪ੍ਰਭੂ ਨਹੀਂ – ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਹਿਣੀ ਤੇ ਕਥਨੀ ਦੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ।

ਕੀ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਰਚੇਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ

ਪਰ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪਰਗਟਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਊਹ ਅਸਲੀ ਰਚੇਤਾ ਸੀ ? ਇਕੋ ਝਲੱਕ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਪਰ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਇਸ ਦਾਵੇ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਖਤਿਆਰ ਰਖਦਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜਿਵੇ ਉਹ ਜਗਤ ਦਾ ਸ਼ਿਰਸ਼ਟੀ ਕਰਤਾ ਹੈ । ਸ਼ਬਦ ''ਸਾਰਾ'' ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸਭ ਕੁਝ ਸਣੇ ਸ਼ਿਰਸ਼ਟੀ।

ਜਦੋ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾ ਨੂੰ ਗੋਹ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਇਕੋ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਉਭਰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸ਼ੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬਾਰੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦੈਵਿਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਹ ਕੁੱਝ ਵਾਕ ਹਨ ਜੋ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ –

ਮੈਂ ਅਰ ਪਿਤਾ ਇਕੋ ਹਾਂ (ਯਹੂੰਨਾ 10:30)

ਮੈ ਅਲਫ਼ਾ ਤੇ ਉਮੇਗਾ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਪਿੱਛਲਾ, ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ ਹਾਂ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:13)

ਹਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚਿਆਈ ਅਤੇ ਜਿਉਣ ਮੈਂ ਤਾ (ਯਹੂੰਨਾ 14:6)

ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਵਸੀਲੇ ਬਿਨਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ (ਯਹੂੰਨਾ 14:6)

ਜਿਸ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਉਨ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ (ਯਹੂੰਨਾ 14:9)

ਆਓ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਉੱਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਚਲੀਏ । ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਬਲਦਾ ਝਾੜੀ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਂ ਪੁਛਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈ ਹਾਂ । ਉਹ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਦਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਕੋ ਊਹੀ ਰਚੇਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਦਿਕਾਲ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ ।

ਮੂਸਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਮੈ ਹਾਂ, ਕਹਿ ਕੇ ਨਹੀਂ ਪੁਕਾਰਦਾ ਸੀ । ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ, ਮੈਂ ਹਾਂ, ਵਾਲੇ ਦਾਵਿਆਂ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਕਰੋਦਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ । ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਕੱਝਆਗੂ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਕਿਉਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮਾਰਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਪਿੱਛੇ ਪੱਥਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਕੁਫ਼ਰ ਪਿੱਛੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੂੰ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਨਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਯਹੂੰਨ 10:33) ।

ਪਰ ਏਹ ਗਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਧਰਮ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਿਹ ਰਿਹਾ ਹੈ – ਉਹੋ ਰੱਬ ਹੋਣ ਦਾ ਜੋ ਸਾਰੀ ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਚੇਤਾ ਹੈ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਸਿਰਫ ਏਹੋ ਇੱਕ ਦਾਵਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤੇ ਕੁਫ਼ਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੇ ਸਬਦਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਰਯਾ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ।

ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ?

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦੈਵਿਤਾ ਦਾ ਬੀਜ਼ ਹੈ, ਕੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਯਿਸ਼ੂ ਦਿਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਮੁਨਕਿਨ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ, ਉਸ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਅਲਗ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ।

ਯਿਸ਼ੂ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਦਾਂ ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਜਿੰਦਾ ਨਵੇਂ ਯੁਗ ਦੀ ਤਰਕੀਬ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਸਮਝਦੀ ਹੈ । ਨਾਂ ਹੀ ਯਿਸ਼ੂ, ਨਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਸੁਨਣ ਵਾਲੇ 'ਸਟਾਰ ਵੋਰਸ' ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਸੋ ਜਦੋ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਅਸਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦੇ । ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਇਤਹਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤੋਂ ਇਹ ਦੱਸੀਏ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਕਿੱਸੇ ਬਾਰੇ ਯਿਸ਼ੂ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ ।

ਪਰ ਜੇ ਯਿਸ਼ੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ? ਸੀ.ਐਸ.ਲਿਵਸ ਬਹਿਸਦਾ ਹੈ, ਮੈ ਏਥੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਾਂ ਜੋ ਉਸ ਬਾਰੇ ਬਕਵਾਸ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ : ਮੈਂ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਸਿਕਸ਼ਕ ਮੱਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਇਕ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ।

ਸਚਾਈ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਲੂਇਸ ਇਹ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਮੰਨਣ ਲਈ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ । ਜਾਂ ਤਾਂ ਯਿਸ਼ੂ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ – ਜਿਸਮਾਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਦਾਵੇ ਝੂਠ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਝੂਠੇ ਸਨ ਯਿਸ਼ੂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਸ਼ਿਕਸਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ । ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉਹ

ਪਾਗਲ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ।

ਕੀ ਯਿਸ਼ੂ ਝੂਠਾ ਸੀ ?

ਨਿਕੋਲੋ ਮਕਿਤਾ ਵੱਲੀ ਨੇ 1532 ਵਿੱਚ ਬਹੁੱਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸਿਧ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜਨੀਤਕ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੇਖ ਰਾਹੀਂ ਅੰਜਾਮ ਦਿਤਾ । ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ 'ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ' ਮੈਕਿਆਵਲੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਤਰੱਕੀ, ਛਵੀ, ਖ਼ੂਬੀ, ਵਫਾਦਾਰੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸਚਾਈ ਬਾਰੇ ਗਲ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਮੈਕਿਆਵਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਠੀਕ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ।

ਕੀ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਮੈਕਿਆਵਲੀ ਦੇ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਪਰਭਾਵਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ? ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਯਹੂਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਢੋਂਗੀ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਣ । ਉਹ ਲੋਕ ਊਸ ਨੂੰ ਅੰਨੇ ਸਵਾਲ ਕਰਕੇ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਫ਼ਸਾ ਦੇਣ । ਫਿਰ ਵੀ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਲਾਜਵਾਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹਨਾ ਗਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ।

ਉਹ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਿਪਟਨਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਪਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਊਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਕ ਝੂਠ ਵਾਂਗਰ ਜੀਵੇ ? ਉਸ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਝੂਠ ਅਤੇ ਪਾਖੰਡ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਸੋ ਯਿਸ਼ੂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਖ਼ੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ । ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ । (ਇਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ) । ਹੁਣ ਅੱਤ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੇ ਹੀ ਵੇਰਵੇ ਰਹਿ ਗਏ ਦੋਵੇ ਤੇ ਦੋਵੇ ਹੀ ਸਮਸਿਆ ਜਨਕ ਹਨ ।

ਲਾਭ

ਬਹੁਤ ਲੋਕਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਾਭ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ । ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਝੂਠ ਮਗਰ ਜਿਆਦਾ ਤਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ । (ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਆਗੂ ਜਿਵੇਂ ਕੈਸਰ ਦੈਵਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ) ।

ਇਸ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਲੀ ਗੱਦੀ ਵਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੀ ਸਗੋਂ ਊਹਨਾ ਨੂੰ ਡਾਂਟ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੇਲ ਪਹੁੰਚਨ ਦਾ ਚੁਨਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਕੰਢੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ (ਵੇਰਸ਼ੀਆ, ਕੋਹਨੀ), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਲ ਬਨਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਭਾਵ ਸਿਫਰ ਤੋਂ ਵੀ ਘਟ ਹੈ । ਜੋ ਕੁਝ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਉਲਟ ਸੀ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਯਿਸ਼ੂ ਦਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਹਰ ਕੀਮਤ ਤੇ ਤਿਆਗਿਆ ਹੁੰਦਾ । ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਬਥੇਰੇ ਮੋਕਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ

ਕਿ ਕਰਮ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ । ਇਕ ਰੋਮੀ ਕਰਮ ਤੇ ਮਹਾਨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਮੌਤ ਹਰ ਇਕ ਗਲ ਨੂੰ ਇਕ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਥੇਰੇ ਸ਼ਹੀਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾ ਲਈ ਜਿਸ ਤੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਮਰੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਘਟ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਨਦੇ ਬੁਝਦੇ ਝੂਠ ਲਈ ਮੌਤ ਨੂੰ ਅਪਨਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ । ਯਕੀਨਨ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਲਾਭ ਪਾਉਣ ਦੀ ਹਰੇਕ ਆਸ਼ਾ ਕਰਮ ਉਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ । ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅੰਤਮ ਸਾਹ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਦਾਵੇ ਤੋਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹੀ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਅਦਭੁਤ ਪੁੱਤਰ ਹੈ । ਯਿਸ਼ੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ''ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ'' ਅਤੇ ''ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ'' ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤ ਰੱਬੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਾ ਸਕੇ ।

ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ

ਸੋ ਜੇ ਯਿਸ਼ੂ ਆਪਣੇ ਲਾਭ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਵੇ ਝੂਠੇ ਸਨ ਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਲਈ ਵਿਰਾਸਤ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਪਰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇ ਕਰਮ ਉਤੇ ਬਿਲਿਆਂ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਬਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਏਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੱਚਿਆਈ ਉਠਦੀ ਹੈ । ਜੇ ਯਿਸ਼ੂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ । ਉਸ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾਵੇ ਦਾ ਤਿਆਗ ਦਾ ਕਰਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਮ ਵਲ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ।

ਜੇ ਆਪਣੇ ਰੁਤਬੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਇਤਹਾਸਕ ਛਵੀ ਹਾਸਿਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕਾਰਣ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ,ਤਾਂ ਫਿਰ ਏਹੇ ਦਸੱਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਯਹੁਦੀ ਪਿੰਡਾ ਦਾ ਤਰਖ਼ਾਨ ਕਿਵੇ ਂ ਉਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪਰਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਸਕਦੀ ਸੀ । ਉਹਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਜੀਵਤ ਰਹੇਗਾ ? ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਭਜ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਧਾਰਮਕ ਵਰਾਸਤ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਢੰਗ ਨਹੀਂ । ਕਿ ਇਤਹਾਸਕਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਦਿ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ? ਅਸਲੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਯਿਸ਼ੂ ਦ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਚੱਰਿਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਲਭ ਸਕਣ । ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਬ ਤੋਂ ਮਾਹਰ ਅਲੋਚਕ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਵੀ ਯਿਸ਼ੂ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਸੁਧਤਾ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹਨ । ਓਹਨਾਂ ਵਿਚੋ ਇੱਕ ਅਲੋਚਕ ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਜੋਨ ਸਟੂਅਰਟ ਮਿਲ (1806–73) ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਫਲਸਫਾ ਕਾਰ ਸੀ । ਮਿਲ ਯਿਸ਼ੂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ।

ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਹੀਆਂ ਹੋਇਆਂ ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਵਿੱਦਿਆ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬੁਧੀ ਜੀਵਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮੁਦਾਏ ਘਮੰਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਰਵਉੱਚ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਸਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਸੁਧਾਰਕ ਅਤੇ ਸਹੀਦਾਂ ਦੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ,

ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਮੰਨ ਕੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਚੁਨਾਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ।

ਇਤਹਸਕਾਰ ਫਿਲਮ ਸ਼ਾਪ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਲੀ ਸਿਆਈ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾ ਹੀ ਲੋਕਿਕ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਕਿਸ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੋਵੇ । ਥਾਪ ਬਹਿਸਦਾ ਹੈ,ਿ ਕ ਕਿਵੇਂ ਤਰਕ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਸਾਧਾਰਣ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਧੋਖੇ ਬਾਜ, ਲਾਲਚੀ ਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਐਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਨਿਮਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਅਤੇ ਤੰਕ ਉਸ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਚਿਆਈ ਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋ ਵੱਡੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ।

ਝੂਠਿਆਂ ਦੀ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਚਲਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾ ਸਭ ਗਲਾਂ ਦੇ ਉਲੱਟ ਜਾਣਾ ਜੋ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਸਿਖਾਈਆਂ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਹ ਮਾਰਿਆ ਵੀ ਗਿਆ । ਬਥੇਰੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਲਈ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਕੋਈ ਤੁੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਸੋ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਦੇਣਾ ਪਵੇ ਗਾ । ਅਜ ਜੇ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਦਾਵੇ ਸੱਚੇ ਨਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਠ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕੋ ਗੱਲ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੂਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ।

ਕੀ ਯਿਸ਼ੂ ਪਾਗਲ ਸੀ ?

ਐਲਬਰਟ ਸਵਿਨਜ਼ਰ ਜਿਸ ਨੂੰ 1952 ਵਿੱਚ ਮਨੁਖਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਲਈ ਨੋਬਲ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਯਿਸ਼ੂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸਨ । ਸ਼ਿਵਜ਼ਰ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕਢਦਾ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਵੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਦਾ ਪਾਗਲਪਨ ਸੀ । ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਦਾਵੇ ਗਲਤ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਦਾਵੇ ਗਲਤ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਉਸ ਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਇਹ ਭਰਮ ਸੀ ਕਿ ਉੂਹ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਗ ਪਿਆ ਕਿ ਉੂਹੋ ਹੀ ਮਸੀਹਾ ਹੈ ।

ਸੀ.ਐਸ.ਲੂਇਸ ਇਸ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੈ । ਲੂਇਸ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਪਾਗਲਪਨ ਨੂੰ ਦੱਸ ਕੇ ਉੂਹ ਇਹ ਦਾਵੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਸੱਚੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਉੂਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕ ਸਿਕਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ । ਜਾਂ ਤਾ ਉੂਹ ਪਾਗਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉੂਹ ਨਰਕ ਦਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ।

ਬਾਰੇ ਹੀ ਨਰੀਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ : '' ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਉਤੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਅਰੋਪ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਉੜਾਓ ਸੀ ਤੇ ਉੂਸ ਦਾ ਖੁਦੀ ਜੋਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇ ਬੁਨਿਆਦ ਹਨ ।ਇਸ ਦੇ ਚਿੰਨ ਅਸੀਂ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ?

ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬੜੇਸ਼ਾਂਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ?

ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿਧ ਫਰਾਂਸੀ ਸੀ ਫਲਸਫਾਕਾਰ ਜੀਨ ਜੈਕਸ ਰਸਾਓ (1712-78) ਜਿਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਯਿਸ਼ੂ ਦੇ ਰੰਗ ਚਰੱਿਤਰ ਦੇ ਸਥਿਰ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਦਾਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ''ਜਦੋਂ

ਪਲੈਟੋ ਆਪਣੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਕਰਦਾਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜਾ ਦਾ ਭਾਰ ਹੈ ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਦਾ ਚਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਨੀ ਨਈਂ, ਉਦੋਂ ਊਹੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੱਰਿਤਰ ਦਾ ਹੀ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਜੇ ਸੁਕਰਾਦ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇ ਮੌਤ ਇੱਕ ਫਲਸਫਾ ਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇ ਮੌਤ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਹੈ ।''

ਸਾਫ ਉਹ ਸਵਾਲ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ : ਕਿ ਇੱਕ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਬਲਵਾਨ, ਜਿਆਦਾ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਉਹਨਾਂ ਨਾਕਰਾਤਕਮਕ ਤੱਥਾ ਰੂਪੀ ਗਲਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿਤੱਰ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਵਾਬ ਦੇਹ ਹੈ ?

ਸੋ ਕੀ ਯਿਸ਼ੂ ਝੂਠਾ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਸੀ ਜਾਂ ਊਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ? ਕੀ ਜੈਫਰਸਨਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਿਸ਼ੂ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ,'' ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਨੈਤਿਕ ਸਿਖਸ਼ਕ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰੱਬੀ ਸਖਸ਼ੀਅਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ ? ਦਿਲਚਸਪ ਗਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਸੁਨਣ ਵਾਲੇ ਭਾਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਜਾਂ ਸ਼ਤਰੂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਸਿਖਸ਼ਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਈ । ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਲਣ ਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਪਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ : ਆਤੰਕ ਜਾਂ ਭਗਤੀ

ਅੱਜ 2000 ਸਾਲ ਪਿਛੋ, ਯਿਸ਼ੂ ਅੱਜ ਵੀ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿਧ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ । ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਜੋਸ਼ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ । ਉਹ ਪਰਚਾਰ ਜੋ ਯਿਸ਼ੂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਪੁਤੱਰ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਾਵੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚੁਨਾਵ ਵਲ ਧਕਦੇ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੈਵਿਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਿਸ਼ੂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਨੈਤਿਕ ਸਿਖਸ਼ਕ ਦੀ ਸ਼੍ਰੈਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ । ਇਹ ਆਕਸ ਫੋਰਡ ਦੇ ਪੂਰਖ ਪ੍ਰੋਫੇਸਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਚਨੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਿਸ਼ੂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਣ ਬਨਾਈਏ ।

''ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਚੁਨਾਵ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ । ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਤੇ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਕੋਈ ਪਾਗਲ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ । ਜਾਂ ਤੁਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਗਿਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਤੇ ਥੁਕ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਮਝ ਕੇ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਢਿਗ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਪੁਕਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ । ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਕਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਇਨਸਾਨੀ ਹੀ ਸੀ । ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਨਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ।''

ਮੀਅਰ ਕਰਿਚੈਨਿਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈਵਿਸ ਆਪਣੇ ਇਸ ਨਿਚੋੜ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ।